

Posudek oponenta na bakalářskou práci Petry Jamrichové „Persuazivní strategie očkovacích kampaní proti onemocnění COVID-19“

Celkové hodnocení: Předkládaná bakalářská práce se zabývá zajímavým aktuálním tématem. Text je poměrně systematický, adekvátně založený v odborné literatuře a dokládá kompetenci autorky odpovídající bakalářskému stupni studia, byť ne všechny části práce jsou dotažené a uživatelsky přátelské. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou velmi dobře.

Dílčí připomínky:

Slabou stránkou práce je Úvod, který čtenáři nevysvětluje cíl práce ani její očekávaný přínos. V zásadě se mi jeví, že jde jen o úvod do teoretické části, nikoli k práci jako takové. Vzhledem ke klíčové roli této části textu v jakékoli akademické práci si rozhodně zasloužil větší pozornost.

Teoretická část je solidně zvládnutá, i když bez některých pasáží by se čtenář obešel. Třeba hned první odstavec, který poměrně úmorným způsobem podává přehled obsahu teoretické části by se dal snadno oželet. Stejně tak se mi jeví zbytné některé další kratší pasáže obsahující různé „ukazatele cesty“ (tato část práce pojednávala o tomto a ta následující bude zase o tamtom).

Co naopak chybí jsou nějaká funkční shrnutí klíčových představených konceptů, která pomáhají čtenáři se v práci zorientovat a zapamatovat si pojmy, které na kterých se následně opravdu staví. Pojmů a všelijakých definicí je totiž představena celá řada a lze v nich snadno ztratit orientaci. Těžko se přitom bráním dojmu, že mnoho z nich vlastně nakonec ničemu neslouží, protože nijak neinformují autorčin vlastní výzkum. Přechod mezi kapitolami není vždy hladký (mezi 2. a 3., 3. a 4.) a práce ve výsledku nepůsobí jako dostatečně organicky propojená, byť relevance jednotlivých kapitol je zřejmá. Akademické zdroje jsou využity produktivně a jsou dostatečně četné, byť mnohdy poněkud antikvárního charakteru, takže se teoretické části práce příliš nedaří vytvořit dojem, že jde o živou a intenzivně zkoumanou problematiku.

Empirická část je na můj vkus příliš deskriptivně-dojmologická, což však není ani tak vina autorky, jako spíše zvolené empirické metody obsahové analýzy. Ta vyžaduje poměrně podrobný popis rozebíraných sdělení a nechává v mnoha ohledech značnou volnost jejich interpretace („obsah působí autenticky“ atp.). Oceňuji, že empirická část práce je přesto poměrně svižná a čtivá, přičemž autorka dává najevo, že si je limitací své analýzy vědoma. Přesto není zvláště zřejmé, jaký přínos vlastně vytvořená analýza má: nedozvíme se pochopitelně nic o kauzálním vlivu zkoumaných kampaní na postoje lidí, a tím pádem ani nic o tom, jestli byly kampaně udělané dobře nebo špatně. Jakákoli rizika, na která je možné poukázat – třeba že „udělejme tečku“ vyvolává dojem definitivního řešení, kterým ovšem očkování není (s. 35) – jsou pak jen spekulativní, neboť se nám nedostává dat, na jejichž základě by bylo možné jejich závažnost vyhodnotit.

V Praze 17. 1. 2022

Petr Špecián, Ph.D.